

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

sitiens aceto potatur. Articul LXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

ne humanæ
consolatio-
nis quid a-
gendum.
Iuditha 13.

destituti, auxilium diuinum querere, per humilem orationem, & firmam confidentiam. Etsi etiam sensibiliter auxilium non percipimus diuinum, longanimiter expectare, & Domini Iesu derelictionem cogitare. Nunquam tamen eos deserit, sperantes in se tametsi dissimulare ad exercitationem nostram, videatur nec aliquando non audiri. Nam etsi, quod petimus, non eo quo petimus, tamen congruentiori modo, vel idem vel aliud melius tribuet.

IESVS SITIENS ACETO POTATUR. *Articulus LXI.*

Matth. 27.
Marc. 15.

Siris Iesu in
cruce qualis
fuerit.

Verbi Christi

in V. in cruce

quanti fuerit

desiderij in-

dicium ho-

minum sal-

uandorum.

Matth. 27.

Marc. 15.

Luc. 23.

Ioan. 19.

Christum his

potatum in

sua passione.

Matth. 27.

Marc. 15.

Ioan. 19.

Paupertas
Christi in
cruce quanta
fuerit

Aceto & sel-
le cur Chri-
stus potatus
fuerit.

Cenam su-
am ultimam

CVM, vt in precedenti articulo commemoratum est, clamasset Iesus Eli, &c. quidam de circumstantibus illuc, non intelligentes vocem: ducebant. Ecce Heliam vocat isse. Putabant enim, quod Heliam pro sui liberatione inuocaret. posse a sciens Iesu, quia iam omnia consummata sunt, dixit, Sitio. Sitio bat Iesus, id est, maximè æstuabat desiderio salutis nostræ. Sitio bat, id est, desiderabat, vt nos fontem viuum cælestis gratiæ siti remus. Et quamquam ista sitis spiritualiter intelligatur de ingenti amore & desiderio, quæ habuit ad salutandos nos: verè tamen etiam corporaliter sitio bat Christus maximè. Nam propter sanguinis effluentionem nimij, & humorum exiccationem et precedentibus pœnis, torus aruit. Vnde siti asperissima fatigatus, dixit: Sitio. Vnde ergo postum erat aceto plenum. Et milites accedentes, & spongiam plenam aceto hyssopo circumponentes, acetum obtulerunt ori eius. Et continuo currens vnus eorum, accepit spongiam, impleuit aceto, & imposuit arundini. & dabat ei bere, dicens: Sinite: Videamus si veniat Helias ad deponendum eum. Obiter hic notandum venit, quod bis potatus fuit Christus in sua passione. Primo, secundum Mattheum & Marcum, hora sexta, antequam scilicet crucifigeretur, quando dabant ei myrrhatum vinum cum felle mixtum bibere. De quo secundum Mattheum, gustauit, sed bibere noluit. Secundo, iuxta omnes Euangelistas, hora nona, quando pependit in cruce, cum dederunt ei ex vase pleno aceto, in arundinis calamo cum spongia acetum hyssopo circumponentes ad bibendum: quod, secundum Ioannem, accepit: & statim subiunxit: Consummata sunt. Hanc duplicem potationem, multi Dominicam passionem tractantes, inadvertenter tangunt quasi vnam, non bene considerantes sacram historiam passionis. Ecce filij charissimi, quomodo potentissimus cæli & terræ creator, cuius sunt omnia, & à quo omnia, tanta paupertate moritur, vt nec guttur aquæ habeat. Ecce misericordissimus pro salute totius mundi patiens, non tantam misericordiam consequitur, vt potum aquæ quis ei porrigat: sed acetum felleum, vt & siti non careat, & tamen gustum illi amaricet. Volebant impijissimi filij diaboli ex vno duplicare tormentum. Sitio bat, audiunt, & refrigerare ipsum nolunt, sed potius amaritudine, quem sumere nequiret, affligere: Ideo acetum & fel propinant. Sciens autem Iesus quid propinaretur sibi, cum vitare omnino potuisset, id est, non gustasse, tamen & ipse nihil nimium sibi existimans, quod pro nostra salute, & nostri amore faceret, amaritudinis poculum ita non recusauit, vt gustaret, quod sufficiebat ad gestum cruciandum, & non acciperet, id est, non traiceret, hoc est, ne sitim extingueret. (Potuisset enim vel amaro poculo sitim extinxisse, sed vitare non voluit, scilicet, & sitim tolerare, & amaritudinem gustui inferre. O fratres filij dei)

Uigilante charissimi, hæc est vltima cena, quam Dominus de hoc mundo transiens, accepit. Simus huius memores, quotiescunque gula nos tentat, quotiescunque abstinentia onerosa videtur, quotiescunque ieiunium gravare videtur. Reuocemus tunc ad mentem fel & acetum, quod Dominus gustauit, & aliud pro siti sua non habuit, & delicatum cibum & potum horrebimus. Quomodo non erubescendum est nobis, quia ori nostro ac lingua nostræ nihil negare volumus? Quærimus aut paramus quicquid sensualitas concupiscit delicatum vel inordinatum, cum Dominus noster in cruce pro nobis moriens ieiunauit & maxime sitiens, fel & acetum pro sua vltima valedictione gustauit. Est ne æquum, vt ipse pro nobis ploret, & nos rideamus? vt ipse in cruce tribus clavis sustentetur vndiq; vulneratus, sine vlla requie alicuius membri, & nos dormire velimus, & delectationes quærere vsque ad satiætem? Ipse fel gustat & acetum, non habens guttam aquæ in siti sua, & nos tam studiosè quærimus, quod bene sapiat, & bibimus ad genarum vsque colorationem? Bibimus, quod alij sobrij nos odore percipiunt antequam vident. Oh non sumus huius regis milites, qui in cruce mortuus est. Ipsi autem, scilicet delicati & bibuli non sunt, de quibus dicit Apostolus: Qui carnem suam cum concupiscentijs crucifixerunt: de quorum paupertate, abstinencia, & patientia, sensuum mortificatione in libris legimus, ocula verò vt videamus, nescio vbi quærere debemus. Et de his satis.

quam sumptulose Christus amarissimam. Ex cena vltima Christi amarissima quid dixerunt.

Galat. 5.

IESVS CONSUMMATVM EST, CLA.
manit. *Articulus LXII.*

CVM omnia in Christo completa essent, quæ de ipso scripta erant in lege, Prophetis & Psalmis, & nihil restaret, nisi mori, cum accepisset a-
ctum, dixit: *Consummatum est.* Dicendo autem hæc verba, intelligitur Christus omnes præcedentes passiones & poenas, in spiritu quasi ad vnam summam collegisse, & Deo Patri obtulisse pro humani generis salute. Ita etiam nos debemus in fine orationum nostrarum, & operum nostrorum bonorum, omnia simul, scilicet intentionem, studium, laborem, & opus, &c. omnia Deo offerre. Cui vt magis placeant, in vnione operum & meritorum Christi debemus illi præsentare, vt edocta est sancta Mechthildis à Domino.

Ioan. 19. verbo suo & in cruce quid Christus indicaret. Intentio bonorum operum exercitiorum quomodo spectanda.

IESVS CLAMORE VALIDO EXPL.
rauit. *Articulus LXIII.*

DVM Dominus Iesus omnia propter quæ venerat, consummasset, & iniunctam sibi à Patre obedientiam perfecisset, appropinquans morti, & venis iam ex sanguinis effusione exhaustis, viribus corporis vndiq; deficientibus, cepit oculos languescens deprimere, & facie pallescere. Et quia in sua potestate habebat ponendi animam suam, nec quisquam ei tollere poterat, sed quando ipse volebat ponebat: cum adesset hora, quam ab initio præfixerat, caput suum versus matrem modice inclinauit, quasi vltimum aue vel vale ei impendens, & doloribus plenis, in quæ angustijs mortis constitutus, hoc signo matri, ac si corpus suum laceratum, & tam crudeliter vndique per fessum ac dissipatum, commendaret, innuit rursusq; erigens

Iesus quomodo se disposuerit ad mortem. Ioan. 19.

RR 2 erigens

VI